

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ В. Н. КАРАЗІНА
НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ
«КАРАЗІНСЬКА ШКОЛА БІЗНЕСУ»

Теоретичні та практичні питання узгодження інтересів розвитку територіальної системи

**МАТЕРІАЛИ
Всеукраїнської науково-практичної
інтернет-конференції**

31 жовтня 2020 р.

Харків – 2020

УДК 330.34 + 339.94 (063)

ББК 65 я 431

Редакційна колегія:

Александров В. В. к.е.н., проф., Родченко В. Б., д.е.н. проф., Третяк В. П. д.е.н., доц.,
Портна О. В., д.е.н., доц., Рекун Г. П., к.е.н., доц., Крамаренко А. О., к.е.н.

Адреса ред. колегії:

61002, м. Харків, вул. Мироносицька, 1, Навчально-науковий інститут «Каразінська
школа бізнесу» Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна, кім. 106,
e-mail: kbs@karazin.ua.

Теоретичні та практичні питання узгодження інтересів розвитку територіальної системи.
Матеріали Всеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції (31 жовтня 2020 року).
Харків. 2020. 481 с.

У матеріалах конференції розглядаються передумови трансформації економічних систем
на національному та регіональному рівнях; економічні, інформаційні, екологічні та соціальні
аспекти розвитку територій; інструменти впровадження альтернативних джерел енергії,
популяризації та розвитку ресурсо- та енергозбереження; особливості впровадження
інноваційної та інвестиційної діяльності, управління проектами та програмами розвитку
територій; ключові характеристики бізнес-середовища територіальної системи; особливості
управління економічною безпекою територій.

Видання призначено для фахівців системи державного та регіонального управління,
органів місцевого самоврядування, представників бізнесу, науковців, викладачів, здобувачів
вищої освіти.

Матеріали подаються в авторській редакції.

Артімонова І.В. ФУНКЦІОNUВАННЯ АГРОПРОДОВОЛЬЧОГО РИНКУ У СИСТЕМІ ЕКОНОМІЧНОЇ ТА ПРОДОВОЛЬЧОЇ БЕЗПЕКИ.....	461
Бехтер Л.А., Кравець О.Л. СУЧASNІ ОСОБЛИВОСТІ УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНОЮ БЕЗПЕКОЮ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ В УКРАЇНІ.....	464
Вербицька В.І. УПРАВЛІНСЬКИЙ ОБЛІК ОПЕРАЦІЙНИХ ДОХОДІВ І ВИТРАТ У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВA.....	466
Гаркуша В.О. УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНОЮ БЕЗПЕКОЮ ПІДПРИЄМСТВА ЯК СУБ'ЄКТА ТЕРИТОРІЙ: АНАЛІТИЧНИЙ АСПЕКТ.....	469
Матюх С.А., Кривдик В.І. АНАЛІЗ ТЕХНОЛОГІЙ УПРАВЛІННЯ З ПОЗИЦІЇ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВ.....	471
Панченко Н.Г., Войтов І.М. ДЕСТРУКТИВИ РОЗВИТКУ ТРАНСПОРТУ В СИСТЕМІ ДЕСТАБІЛІЗУЮЧИХ ФАКТОРІВ ВПЛИВУ НА ЕКОНОМІЧНУ БЕЗПЕКУ РЕГОНІВ.....	474
Притис В.І. МОДЕлювання СТАНІВ СИСТЕМИ БЕЗПЕКООРІЄНТОВАНОГО УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ.....	476
Роменська К.М., Здорік А.В. КОНТРОЛЬ ЗА ДОТРИМАННЯМ БЮДЖЕТНОГО ЗАКОНОДАВСТВА ТА ЙОГО РОЛЬ У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ФІНАНСОВОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ.....	478

Панченко Наталія Георгіївна

д.е.н., доцент, доцент кафедри економіки та управління виробничим і
комерційним бізнесом

Український державний університет залізничного транспорту

Войтов Іван Миколайович

старший викладач кафедри управління державними і
корпоративними фінансами

Український державний університет залізничного транспорту

**ДЕСТРУКТИВИ РОЗВИТКУ ТРАНСПОРТУ В СИСТЕМІ
ДЕСТАБІЛІЗУЮЧИХ ФАКТОРІВ ВПЛИВУ НА ЕКОНОМІЧНУ
БЕЗПЕКУ РЕГОНІВ**

Сутність регіональної економічної безпеки проявляється в наявності можливості і здатності економіки регіону протистояти ймовірним загрозам і забезпечувати ефективну реалізацію вищевказаних економічних цілей. Загрозами економічній безпеці слід вважати соціально-економічні процеси та явища, що перешкоджають реалізації економічних інтересів регіону шляхом зниження ресурсно-виробничого потенціалу, погіршення фінансового стану та посилення соціальної напруженості.

Нині ключовими викликами регіонального розвитку визначають структурні дисбаланси, невідповідність напрямів регіонального інвестування визначенім пріоритетам, розрив ланцюга створення кінцевого продукту, асиметричність технологічного розвитку промисловості регіонів, проникнення на внутрішній ринок іноземних компаній, невідповідність системи інститутів цілям соціально-економічного розвитку регіонів [1].

Поряд з зазначенім слід констатувати, що надійне забезпечення економічної безпеки регіонів можливе за умови сталого функціонування транспортної галузі, так як її потенціал є визначальним стабілізуючим фактором антикризового розвитку і гарантам економічного зростання. Транспорт забезпечує потребу народного господарства в перевезеннях людей і вантажів, являє собою сполучну ланку між виробниками і споживачами товарів і послуг, об'єднує регіони країни. У цьому полягає його ключове соціально-економічне значення для регіонів і держави в цілому. Порушення в роботі транспортного комплексу можуть привести до серйозних негативних наслідків для економічної безпеки регіону.

Варто вказати, що сучасні тенденції функціонування транспорту в регіонах протягом останніх років вказують на збереження нестабільності та непередбачуваності економічного становища в галузі. Попри досягнення певного прогресу у проведенні реформ, відновлення позитивної динаміки результатів операційної діяльності в цілому транспорт вже давно функціонує на межі власних виробничих можливостей. Дестабілізуючий вплив на

економічне становище підприємств транспортної галузі України чинять численні ризики і загрози, що існують в середовищі його функціонування.

Зокрема до основних проблем розвитку транспортної комплексу в регіонах України слід віднести такі [2-4]:

- економічні диспропорції, пов'язані зі зміною структури попиту. Різка зміна структури попиту на транспортні послуги в ході економічних реформ призвела до серйозних економічних диспропорцій, що одночасно викликало і дефіцит, і надлишок транспортних потужностей, а в цілому – невиправдане збільшення транспортних витрат;
- дисбаланс між ринковими умовами функціонування експлуатаційних підприємств та природною монополією значної частини об'єктів транспортної системи (шляхів сполучення, терміналів, об'єктів інфраструктури організації руху тощо), що призводить до обмеженості дії конкуренції та некоректності оцінок ефективності функціонування окремих організацій транспорту;
- незадовільний стан транспортних комунікацій і зниження рівня безпеки на транспорті внаслідок критично високого рівня морального та фізичного зносу матеріально-технічної бази і застарілої транспортної інфраструктури;
- консервація застарілих методів і технологій роботи, низький рівень впровадження інформаційно-комунікаційних технологій і відсутність інтелектуальних транспортних систем;
- неадекватне цінове регулювання, в одних випадках веде до невиправданого збільшення цін і стримує розвиток транспортної системи, а в інших-обертається розбазарюванням економічних ресурсів;
- відсутність або слабкість стимулів для інвестування в нові об'єкти транспортної системи.

Таким чином, забезпечення економічної безпеки регіонів потребує термінового подолання вище окреслених деструктивів функціонування транспорту, що безпосередньо впливає на соціально-економічну ефективність регіонального розвитку.

Література

1. Дикань В.В., Александрова О.Ю. Механізм забезпечення економічної безпеки регіону: сутність, складові, напрями дії. *Вісник економіки транспорту і промисловості*. 2017. №58. С. 18-25.
2. Dykan, I. Tokmakova, V. Pavlichenko, O. Cherednychenko, M. Korin. The concept of management of economic security of the railway transport in the context of overcoming the manifestations of a systemic crisis. *SHS Web of Conferences*. Volume 67 (2019). URL: https://www.shs-conferences.org/articles/shsconf/abs/2019/08/shsconf_NTI-UkrSURT2019_06014/shsconf_NTI-UkrSURT2019_06014.html (accessed: 17.10.2020).

3. Никифорук О. І. Модернізація наземних транспортних систем України : монографія. Київ, 2014. 439 с.

4. Голіков І. В. Теоретичні засади економічної безпеки транспортної галузі. *Бізнес Інформ*. 2014. № 7. С. 123–129.

УДК 658

Притис Вадим Ігорович

асpirант кафедри менеджменту, адміністрування та готельно-ресторанної справи
Хмельницький національний університет

МОДЕЛЮВАННЯ СТАНІВ СИСТЕМИ БЕЗПЕКООРІЄНТОВАНОГО УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ

Середовище функціонування вітчизняних підприємств характеризується динамічністю та невизначеністю, що впливає на функціонування підприємств усіх галузей економіки, не виключенням є і будівельна галузь. Поряд з тим, на ефективність розвитку будівельних підприємств та рівень продажів будівельних матеріалів та спорідненої продукції значно впливає сезонність, а найбільш сприятливими місяцями є період з квітня по жовтень (усього – сім місяців). Інші місяці є відносно холодними, тому період з листопада по березень виокремлюємо у такий, протягом якого нарощують ризики стагнації будівельного бізнесу. Тому упродовж періоду з квітня по жовтень основною метою є максимізація прибутку, тоді як упродовж періоду з листопада по березень пріоритетною є мінімізація втрат. Відповідно до умови функціонування підприємства та фактори впливу на них будуть різними для цих періодів.

Для будівельних підприємств з квітня по жовтень характерні наступні умови: 1) зростання обсягів реалізації, виручки та прибутку; 2) мінімізація дебіторської заборгованості; 3) ефективна мотивація працівників; 4) достатній рівень ресурсного забезпечення; 5) гнучкість управління та оперативність реакції на зовнішній вплив.

У цей же період підприємство змушене мати справу з наступними ризиками: 1) недостатній рівень ресурсного забезпечення (це можуть бути людські ресурси, сировина, енергетичні ресурси, логістична складова); 2) критичне зростання дебіторської заборгованості і нестача обігових коштів; 3) сповільнена реакція на зміни ринкової кон'юнктури; 4) відсутність запасів готової продукції для покриття “пікового” попиту; 5) низький рівень мотивації працівників.

Натомість упродовж періоду з листопада по березень умови функціонування будівельних підприємств та фактори впливу на них будуть зміщені у «протилежний» бік: 1) зменшення обсягів реалізації, виручки та